

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

La, da, di, da!

Af

H. C. Lange.

Priis: 4 St.

Kjøbenhavn.

Faaes i F. Büchlers Commissionshandel, st. Regnegade 17.

Trykt hos H. G. Brill.

V box 37:1092

Mel. En heldig Stund i Ægtestænd.

Jeg er en lystig Fætter, ja
Jeg elsker lidt Forandring —
Min Yndlingssang var La, da, di, da
Paa hele Livets Vandring.

(Og naar Nogen spurgte mig om, hvorledes det kunde
være, jeg altid var i saa godt Humeur, veed De saa
hvad jeg svarede? Jeg svarede da:)

La, da, di, da!

I Kirken sad jeg glad dengang,
Da jeg blev confirmeret,
Og nynnede paa min Yndlingssang
Mens jeg blev exam'neret.

(Men da saa Præsten kommer hen til mig og siger: „Hør,
kan Du sige mig, min Dreng, hvorledes lyder vel det
sjette Bud“, saa, uden at tænke derover, lallede jeg:
det sjette Bud — det — det — det er:)

La, da, di, da!

Jeg kom i Lære, men hvad seer,
Mig Mester tog i Rakken,
Og bankede paa Kunstmanneer
Mig Støvet ud af Frakken.

(Og derfor tog jeg ogsaa meget fornuftigt min Frakke
eller Trøie af, hvergang jeg havde faaet en Dragt
Brygl, hørkede den rigtig godt, for at faae Støvet ud,
og saa straaede jeg af fuld Hals:)

La, da, di, da!

Da jeg blev større, Rikkemoer
Jeg allerede kjendte,
Og tænkt det lille søde Noer
Mit Hjerte strar antændte.

(Naa, Herregud, vi bleve forlovede og saa gif det i eetvæk
med Kjærtegn, Omsavnelser, Trykkekys og tilsidst med:)

La, da, di, da!

Men De veed jeg er en lystig Fyr
— Altsaa trofast er jeg ikke —
Jeg gif blot ud paa Eventyr
Og tænkte ei meer paa Rikke.

(Men en Dag kommer hun grædende hen til mig og siger:
„Du, vi maa nok snart tænke paa at gifte os!“ —
„Hvad behager!“ sagde jeg. — „Ja, vi maa snart
tænke paa at gifte os, for seer Du — ja — jeg vil
ikke sige det, men vi maa e gifte os.“ — Naa, tænkte
jeg, saa gid Fanden havde Rikke med samt hendes)

La, da, di, da!

Hu er jeg gift, jeg Stakkel maa
Med Alt tiltakke tage;
Jeg ei engang en Snaps kan faae —
Hvor er de glade Dage?

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

(Dg kommer jeg Staffel saa engang hjem og har en lille
Hivert paa, saa hedder det strar: „Hvor har Du været
henne, Du er jo fuld!“ — Jeg Moer — nei Moer
— jeg — er inte fuld — Moer. — „Jo dist er Du
saa og hvor har Du været henne?“ — Jo aa — seer
Du Mutter, det der løber rundt i Hovedet er inte
andet end:)

La, da, di, da!

Naar Kikke med mig skjændes vil

Dg Børnene de strige,

Dg Hunden gør af Katten til

Kan jeg ei Andet sige —

(End: o, huuslige Lyfsalighed! hvor er Du dog skjøn,
isærdeleshed naar man har en saadan arrig Kone, som
jeg har, jeg vil derfor raade enhver Hgtemand til, —
jo galere Konen skjænder jo hoiere skal han synge:)

La, da, di, da!